

*Данилів Д.
магістрант юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Марютина Т.
студентка III курсу юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету*

*Науковий керівник: к. психол. н., доцент кафедри
психології і соціальної роботи ТНЕУ Ребуха Л.З.*

ПРОБЛЕМИ ТРИРІВНЕВОЇ СИСТЕМИ ПЕНСІЙНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

Пенсійна реформа направлена на перетворення, зміни, нововведення, які не принижують нинішні існуючі пенсійні структури, а спрямовані на його вдосконалення та розвиток. Пенсійне реформування є об'єктивним процесом розвитку кожного цивілізованого суспільства, що проявляється у єдності політичної волі та владних рішень.

Необхідність проведення пенсійної реформи в Україні було актуальним ще у 1998 р. Ця необхідність зумовлена потребами ринкових соціально-економічних відносин, які формувалися на той час в українському суспільстві.

Новаційні реформи полягали в переході до трирівневої системи пенсійного забезпечення громадян [1].

- Перший рівень акумулює солідарну систему загальнообов'язкового державного пенсійного страхування. Складається з бази чинного пенсійного забезпечення в Україні, яка склалась у попередньому періоді і яку передбачалось зберегти в майбутньому на невизначений термін до вичерпання нею потенційних спроможностей. В основі солідарної системи пенсійного забезпечення функціонує давно відомий принцип солідарної відповідальності, який вперше був введений у пенсійну систему німецьким канцлером О. Бісмарком. За цього принципу поточні виплати пенсій пенсіонерам громадянам, що втратили працездатність за похилим віком, здійснюються із коштів поточних страхових внесків працюючих громадян;

- Другий рівень складає накопичувальна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, коли поточні страхові внески працюючих громадян відносяться на їх персоніфіковані рахунки. Ця система є виключною власністю за аналогією зі строковим банківським вкладом, користуватись яким громадянин починає лише при виході на пенсію. Цей принцип стосовно пенсійної системи вперше увів у практику відомий чилійський диктатор А. Піночет.

- Третій рівень акумулює накопичувальну систему недержавного пенсійного забезпечення, що ґрунтується на засадах добровільної участі громадян, роботодавців та їх об'єднань у формуванні пенсійних накопичень.

Варто зазначити, що кошти накопичувальної пенсійної системи є могутнім інвестиційним ресурсом, який може забезпечувати фінансування довготривалих інвестиційних проектів й одночасно нараховувати на рахунки проценти.

Із набранням чинності законів України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та «Про недержавне пенсійне забезпечення» з 2004 р. розпочато практичну реалізацію законів, які орієнтовані на перехід до зазначеної

трьохрівневої пенсійної системи. Тому істотно удосконалювався механізм функціонування солідарного – першого рівня пенсійної системи. В солідарній системі призначаються такі пенсійні виплати: пенсія за віком, пенсія по інвалідності, пенсія у зв'язку з втратою годувальника, введено надання допомоги за рахунок коштів Пенсійного фонду на поховання пенсіонерів [2].

Позитивним у цьому рівні є націленість на перспективу у досягненні таких результатів:

–забезпечення справедливої системи розподілу пенсійних коштів з врахуванням індивідуальних даних за розміром пенсійного стажу та рівня заробітної плати громадян;

–гарантування вчасної регулярної виплати пенсій;

–детінізування національної економіки і на цій основі забезпечення економічного зростання та підняття добробуту громадян;

–створення режиму сталого формування бездефіцитного бюджету ПФУ і передумов впровадження другого, накопичувального, рівня пенсійної системи [3].

Отже, можна засвідчувати, що нині реформування пенсійної системи в Україні реалізує завдання її адаптації до принципів, діючих в європейських країнах й таким, що відповідають правилам ринкової економіки. Однак у нас дієвою є лише перша ланка – солідарна система.

Список використаних джерел

1. Пікалова З. І. Реформування пенсійної системи в Україні: проблеми та засоби їх подолання / З. І. Пікалова, В. Я Олійник // Вісник ДДФА : Економічні науки. – 2011. – №2. – Режим доступу : <http://biblio.umsf.dp.ua/jsui/handle/123456789/1535>
2. Огляд світового досвіду запровадження пенсійних реформ / Міністерство праці та соціальної політики України, Пенсійний фонд України. – Київ, 2008. – Режим доступу: file:///C:/Users/LZ/Downloads/efek_2012_3_25.pdf
3. Ткаченко Л. Шляхи подальшого реформування пенсійної системи / Л. Ткаченко // Вісник Пенсійного фонду України. – 2008. – № 9. – С. 6–17.

Захарчук Ю.

студентка V курсу юридичного факультету

Тернопільського національного

економічного університету

Науковий керівник: к. п. н., доцент кафедри

психології і соціальної роботи ТНЕУ Коваль О. Є.

ФЕНОМЕН ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Багатоаспектність соціального забезпечення сьогодні потребує формування прийдешніх висококваліфікованих спеціалістів ще у період навчання у вищому навчальному закладі. Такий фахівець повинен володіти професійними знаннями та навичками, уміти застосовувати нестандартний підхід, креативні рішення під час професійної діяльності, вирішувати фахові завдання під час міжособистісної взаємодії з різними категоріями клієнтів.